

[Handelsministeren.]

Endelig kom det ærede Medlem ind paa § 5, hvor det drejer sig om Maskinpassere. Dér bliver Grænsen ogsaa sat op fra 150 til 250 HK. for Dampskibe, hvor der kan anvendes en Maskinpasser i Stedet for en Maskinmester eller en Undermester, og for Skibe i indskrænket Fart skal man kunne gaa op til 500 HK. Ogsaa dér er Lovforslaget i fuldkommen Overensstemmelse med det socialdemokratiske Lovforslag, som blev forelagt i Efteraaret 1926. Derfor maa det unægtelig forbavse at høre den socialdemokratiske Ordfører i Dag tage Afstand fra de Bestemmelser, som hans egen Regering har foreslaaet for ca. et Aar siden.

Naar det ærede Medlem nævnte Bestemmelsen i Punkt 11:

„deraf dog mindst 3 Maaneder som Fyrbøder i Dampskibe“,
og mente, at den skulde kunne udgaa, vil jeg gøre ham opmærksom paa, at jeg tror, det drejer sig kun om Motorpasserne; men for øvrigt er ogsaa denne Ændring i Overensstemmelse med, hvad der blev foreslaaet af den tidligere Regering.

Men jeg tillader mig at følge det ærede Medlem til § 19, hvor han ligeledes var ængstelig ved at sætte Grænsen ved de 500 HK. Ogsaa dér er det nuværende Lovforslag i fuldstændig Overensstemmelse med det, der blev fremsat af hans egen Regering. Dog skal jeg sige, at der er sket en Skærpelse i Lovforslaget, idet vi har indføjet følgende Passus:

„Uden særlig dertil meddelt Tilladelse af Ministeren for Industri, Handel og Søfart kan dog ingen Maskin- eller Motorpasser gøre Tjeneste som 1ste Maskinmester i saadant Skib, forinden han i mindst 12 Maaneder har faret som Maskin- eller Motorpasser.“

Denne skærpende Bestemmelse er indført af den nuværende Regering og fandtes ikke i det socialdemokratiske Forslag, der kom frem i sidste Rigsdagssamling.

Med Hensyn til Forslagets Punkt 30 ønskede det ærede Medlem Hr. P. Andersen med Tilslutning af de ærede Medlemmer Hr. Henriksen og Hr. Niels Petersen, at Begrebet „udvidet Kystfart“ skulde udvides. Det ærede Medlem Hr. P. Andersen mente det særlig af Hensyn til de sønderjydske Smaaskipperne, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen ogsaa, medens det ærede Medlem Hr. Henriksen mente, at der maatte gælde de samme Regler for alle danske Skipperne.

Jeg maa dertil sige, at Spørgsmaalet

om at sætte Grænsen for denne Kystfart ved Linien Kalmar—Memel i Stedet for ved Kalmar—Rügenwalde er Regeringen selvfølgelig i høj Grad villig til at overveje og optage en Forhandling om. Naar man tidligere har ment ikke at kunne gaa til Grænsen Kalmar—Memel, men at maatte fastholde Kalmar—Rügenwalde, er det af Sikkerhedsgrunde; men jeg vil dog være tilbøjelig til at mene ud fra en ganske almindelig Betragtning, at naar man i tidligere Tid har kunnet tillade Smaaskipperne i Sønderjylland at gaa til denne Grænse, og naar det anbefales fra Søfartsraadet, altsaa fra det praktiske Skibserhvervs Side, er det et Spørgsmaal, som kan tages op til Overvejelse, og det skal jeg for mit Vedkommende være villig til.

Maa jeg saa blot sige et Par Ord om det Punkt, som, naar alt kommer til alt, var Hovedstridspunktet i sidste Rigsdagssamling, Spørgsmaalet om den 3die Mester paa Middelhavet. Som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa, da Lovforslaget sidst var til Behandling i dette høje Ting, er dette med den 3die Mester paa Middelhavet et gammelt Stridsspørgsmaal mellem Redere og Maskinmestre, og fra Ministeriets Side havde man ikke optaget i Forslaget, at Middelhavet skulde stryges; det kom frem under Behandlingen i Landstinget, og der samlede sig et Flertal om det.

Jeg skal erkende, at det er ikke stærke saglige Grunde, som taler for at fastholde Kravet om den tredie Mester paa Skibe i Middelhavet. Paa den anden Side er det jo et gammelt Stridsspørgsmaal og et Spørgsmaal af den Art, at Ministeriet ved Lovforslagets Fremsættelse ikke ønskede at gøre det til et Stridsspørgsmaal, som kunde medføre særlige Vanskeligheder ved Lovforslagets Gang igennem Rigsdagen. Derfor mener jeg, at ogsaa det er et Spørgsmaal, som maa tages op til Drøftelse i et kommende Udvalg, og som man saa forhaabentlig kunde forhandle sig til Rette om.

Jeg ser i øvrigt ikke, at noget af de Spørgsmaal, som de ærede Ordførere har fremdraget, skulde kunne volde særlige Vanskeligheder ved dette Lovforslags Gennemførelse. Og det forekommer mig ogsaa, at af Hensyn til Skibsfartserhvervet har Lovgivningsmagten Forpligtelse til saa snart som muligt at komme til en Klaring af Forholdene, saa at vi kan give Søneringsloven den Skikkelse, som det af Hensyn til Sikkerheden og af Hensyn til Søfartserhvervet i det hele er ønskeligt at give den.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen spurgte, hvor vidt Bemandingskommis-